

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421202127
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:1421202127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Romana Lajoša v právnej veci žalobcu: A. A. B., C. XX, XXX XX D., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Martin Palaj, s.r.o., Kazanská 25131/4, 821 06 Bratislava proti žalovaným: 1. A. B., C. XXXX/XX, XXX XX E., 2. A. B., C. XXXX/XX, XXX XX E., obaja právne zast.: JUDr. Vlastou Pastorkovou, advokátkou, Strojárska 3998, 069 01 Snina, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21C/2/2022-298 zo dňa 16.04.2024 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalovaným 1. a 2. vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaným súd p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a .“

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 3 ods. 1, § 39 ods. 1, § 451 ods. 1, 2 a § 559 Občianskeho zákonníka, zamietnutie návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) a výrok o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobu zamietol, pretože do ukončenia dokazovania žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, na rozdiel od žalovaných, ktorí preukázali svoju obranu. Predmetom konania bola žaloba žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 500 eur, ktoré vzniklo tým, že žalobca za žalovaných zaplatil dlh na ich byte vo výške 500 eur vložení na E., to znamená správcu bytového domu, čím sa ponížil dlh žalovaných na ich byte. Táto skutočnosť medzi stranami nebola sporná. Žalovaní sa bránili okrem iného tým, že uvedený dlh žalobcovi posplácali v splátkach. Žalobca sa naopak bránil tým, že nepopiera uvedené splátky doložené žalovanými v súdnom spise a výpismi z účtu ale tvrdil, že sa jednalo o splátky pôžičky, ktorú mal uzavretú so žalovanými vo výške cca 6 000 eur. Vzhľadom na

vykonané dokazovanie, ako aj vzhľadom na aktuálny vyššie uvedený rozsudok z pripojeného súdneho konania na Okresnom súde Humenné, kde ako predbežná otázka bola posudzovaná práve platnosť tejto pôžičky, ktorá bola zabezpečovaná záložným právom na byt a kde bolo vyhovené v žalobe žalovaných dlžníkov o tom, že na ich byte neviazne záložné právo z dôvodu, že táto zmluva o pôžičke je absolútne neplatná, pretože nedošlo k reálnemu odovzdaniu peňazí a pretože bola v rozpore s dobrými mravmi a pretože strany nemali úmysel predovšetkým dlžníci uzavrieť takúto zmluvu. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaní uniesli bremeno svojho tvrdenia, ako aj svoju procesnú obranu a preukázali, že žalovanú sumu v tomto konaní vo výške 500 eur z titulu bezdôvodného obohatenia posplácali žalobcovi priamo na jeho účet, čo je doložené do súdneho spisu, tak ako to uvádzala právny zástupkyňa žalovaných. Konkrétne sa jedná o splátky potvrdené oboma stranami aj výpismi z účtu a to : 29.4.2020 suma 150-eur, 26.5.2020 suma 150-eur, 29.06.2020 suma 150-eur a 30.07.2020 suma 150-eur. Žalobca teda v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a svoju obranu, naopak žalovaní uniesli a žalobca nepreukázal, že sa jednalo o splátky pôžičky. Vzhľadom na to a na započítavací prejav došlo k uhradeniu žalovanej sumy a k zániku dlhu ešte pred podaním tejto žaloby, preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Žalobca nepreukázal ním tvrdený nárok a právny titul - bezdôvodné obohatenie na strane žalovaných.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že priznal trovy žalovaným vo vzťahu k žalobcovi v plnom rozsahu, pretože žalovaní mali v konaní plný úspech. Zároveň konštatoval, že o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku tak ako to vyplýva z ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

5. Zamietnutie návrhu žalobcov na prerušenie konania do rozhodnutia B. E. F. G. o návrhu žalobcu ako veriteľa na zrušenie oddĺženia na žalovaných odôvodnil súd prvej inštancie tak, že toto konanie nesúvisí s predmetom sporu. V tomto prípade malo dôjsť k zániku pohľadávky zaplatením, a teda konkurzné konanie, respektíve návrh žalobcu na zrušenie oddĺženia na žalovaných nemá právny význam pre posúdenie tohto sporu, teda nie sú splnené podmienky podľa CSP na prerušenie konania.

6. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, a to z dôvodu, že žalovaní celý spor nespochybňovali prijatie sumy od žalobcu tak ako je to uvedené v žalobe. Zároveň sa bránili od začiatku tým, že boli oddĺžení a že pohľadávka zanikla. Absolútne sa nebránili tým, že ju uhradili či vysplácali (túto premisu zaviedli až na záver súdneho konania v záverečnej reči). Žalovaní zároveň potvrdili, že pohľadávku fyzickej osoby v oddĺžení zamlčali, a pretože žalobca podal návrh na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, snažili sa vyhnúť plneniu, úmyselne pohľadávku správcovi zamlčali, návrh je v konaní. Keď zistili, že tento argument im neprejde, prišli s verziou, že sumu vyplácali nejakými 150,- euróvymi splátkami, čo je ad absurdum, pretože tieto plnenia boli plneniami na pôžičku, ktorú splácali a ktorá je predmetom osobitného konania, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Prvoinštančný súd rozhodol, je podané odvolanie, ktoré priložil žalobca v prílohe. Žalovaní majú byť úspešní tým, že menili výpovede, ale negovali nárok žalobcu? Je preukázané, že peniaze dostali, nepopreli to a robia si potom z akéhokoľvek súhlasu sami podľa uváženia rôzne zápočty, čo jednoducho neobstojí. Žalobca ďalej namietal konštatovanie súdu, že nepreukázal svoje tvrdenia. Podľa názoru žalobcu on preukázal poslanie peňazí na účet, preukázal krivú výpoveď žalovaných, ktorí najprv sumu popierali potom z nich počas výsluchu vypadlo, že sú oddĺžení a že zanikla, po tom, keď boli konfrontovaní, že tu je nepoctivý zámer tak sa ďalej odmlčali a na záver prišli s konštrukciou, aby sedela, že to vyplácali. Navrhol odvolaciemu súdu, aby si pozrel zápisnice z pojednávania eventuálne zvukové nahrávky z pojednávania, ak sú vyhotovené. Žalovaní začali miešať v tomto konaní hrušky s jablkami, krížom krážom započítavali plnenia z pôžičky a toto bezdôvodné obohatenie, ktoré malo byť uspokojené, pričom tento nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je úplne inou pohľadávkou ako poskytnutá pôžička riešená v osobitnom súdnom konaní. Prvoinštančný súd čo je ad absurdum odkázal na druhé súdne konanie Okresného súdu Humenné sp.zn. 11C/26/2021 a preberal z neho závery s takou istotou a odkazoval na toto konanie v nových bodoch svojho odôvodnenia, pričom postavil na tom svoje odôvodnenie čo je neprijateľné, keďže toto rozhodnutie je právoplatné. Bolo podané odvolanie a boli tam namietané také konštrukčné závery súdu až hraničiace s ohnutím práva. Žalobca odvolanie priložil k svojmu odvolaniu. Súd prvej inštancie rovnako vykonal/konvalidoval zápočty medzi nárokom z jeho konania, a to bezdôvodné obohatenie a nárokom z druhého konania (pôžička) a bez ďalšieho sa stotožnil s premisou, že zmluva o pôžičke v konaní 11C je absolútne neplatná. Žalobca konštatoval, že to tak bude, ak to potvrdí kraj. Do tej doby súd prvej inštancie nesmel na takýchto neistých a nepotvrdených záveroch

stavať svoje odôvodnenie. Vyššie uvedené závery preto nie je možné akceptovať. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní. Mali za to, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a neopodstatnené. Zo strany žalobcu ide len o formálne podané odvolanie a tvrdenia žalobcu sa absolútne nezakladajú na pravde. Predovšetkým to, že žalovaní celý spor nespochybňovali prijatie sumy od žalobcu tak ako je uvedené v žalobe alebo že žalovaní sa bránili od začiatku tým, že boli oddĺžení a že pohľadávka zanikla, absolútne sa nemali brániť tým, že ju uhradili či vysplácali. Podľa názoru žalovaných spôsob a výrazy použité v odvolaní len opätovne potvrdzujú nespokojnosť žalobcu s tým, že mu nevyšli plány obohatiť sa na nevinných ľuďoch, ktorí sa počas svetovej pandémie báli, že prídu o strechu nad hlavou. V žiadnom prípade v predmetnom konaní žiadnym spôsobom neklamali, netaktizovali a neprichádzali s verziami tak ako to necitlivo opisuje žalobca. Žalovaní zároveň dali súdu do pozornosti, že konanie vedené na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 11C/26/2021 je právoplatne skončené. K zvyšným pre žalovaných nie pochopiteľným vyjadreniam sa nechceli vyjadrovať. Poukázali na ustanovenie § 220 CSP a konštatovali, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil a zároveň vyhotovil správne a presvedčivé a dôsledne prepracované odôvodnenie rozsudku. Preto navrhli, aby odvolací súd rozsudok v zmysle ust. § 387 CSP ako vecne správny potvrdil a uplatnili si aj trovy odvolacieho konania.

8. K vyjadreniu žalovaných k odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovaní dali do pozornosti súdu, že konanie vedené na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 11C/26/2021 je právoplatne skončené. Ide im o iné konanie, iný skutkový dej, iný predmet dokazovania, zhodná vec sú účastníci konania. Stále tu však plynie lehota na podanie dovolania do 04.09.2024, ktoré žalobca zvažuje. V zásade nová argumentácia vo vyjadrení žalovaných nie je, a preto žalobca nepovažoval za potrebné valcovať súd opakovaním argumentácie použitej v doterajších podaniach, v ktorých sa v plnom rozsahu pridržiaval.

9. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

10. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 30.05.2025 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Žalobca napadol rozsudok vo všetkých troch výrokoch.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym procesným postupom znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávannej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu,

ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. K námietke o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

15. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

16. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovaným vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 500 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Tento návrh odôvodnil tým, že žalovaní ako vlastníci bytu č.XX, nachádzajúcom sa vo vchode č. X. H. X. p, bytového domu na C. I. F. E., E.. J. XXXX, ktorý vlastní v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov, mali v mesiaci august 2019 dlh na zálohových platiach na plneniach spojených s užívaním uvedeného bytu. Žalobca časť dlhu žalovaných vo výške 500 eur uhradil dňa 23.08.2019 a to vkladom na bankový účet oznámený spoločnosťou E., E., E., ktorá vykonávala pre Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome niektoré činnosti v súvislosti so správou tohto bytového domu, vrátane evidencie úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu. Žalobca vyzval žalovaných na vydanie uvedeného bezdôvodného obohatenia na základe výziev zo dňa 08.07.2021, a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy. Tieto výzvy doručované Slovenskou poštou boli žalobcovi vrátené späť s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Na základe tejto skutočnosti tak doručenie výziev žalovaným nastalo dňa 21.07.2021 a splatnosť pohľadávky žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia nastala dňom 28.07.2021, avšak žalovaní dlžnú sumu žalobcovi neuhradili. Žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti pohľadávky a zaviazat' žalovaných aj na náhradu trov konania.

17. Žalobca na pojednávaní tvrdil že žalovaní mali nedoplatky na bytovom podniku a prosili ho keďže vedeli, že prenajímal viacero nehnuteľností v Snine o pomoc. Dohodli sa tak, že oni vyčistia dlh, ktorý majú na bytovom podniku. Malo to ísť formou pôžičky. Mala byť pôvodne písomná zmluva o pôžičke, nakoniec sa len ústne dohodli, že žalobca začne za žalovaných uhrádzať nejaké časti súm, a to priamo na účet spoločnosti E. 500,- eur respektíve 750,- eur s tým, že stále jednal so žalovanými v tom zmysle, že sa urobí zmluva o pôžičke na tú sumu, avšak k tomu nedošlo. Niekoľkokrát vyzýval žalovaných na dohodu. K dohode nedošlo. Žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaní požiadali o oddĺženie. Ako veriteľ neprihlasoval pohľadávku, ktorú má voči žalovaným. Inú pohľadávku, ktorá je predmetom iného súdneho konania si prihlásil do konkurzného konania voči žalovaným. Prostredníctvom právneho zástupcu žalobca poukázal na konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11C/26/2021, kde mal žalovaný v 1. rade pri svojej výpovedi uviesť, že pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania vo výške 500,- eur prijal na svoj účet od žalobcu. Tvrdenia žalovaných, že žalobcovi uhradili 1.800,- eur a v tých 1.800,- eur bola uhradená aj suma 500,- eur boli podľa žalobcu účelovou obranou žalovaných.

18. Žalovaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne poukázali na konanie vedené medzi stranami sporu na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 11C/26/2021 o určenie, že na byte vo vlastníctve žalovaných neviazne záložné právo, ktoré vzniklo na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke. Ako predbežná otázka sa tam rieši otázka platnosti zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu, ktorá bola zabezpečená záložným právom, pričom sa jednalo o zmluvu o pôžičke na sumu 6.000,- eur. Žalovaní konštatovali, že v konaní nebolo preukázané reálne odovzdanie pôžičky vo výške 6.000,- eur zo strany žalobcu žalovaným. Preto považovali pôžičku ako reálny kontrakt za neplatný právny úkon a v nadväznosti na to aj zmluvu o zriadení záložného práva na túto pôžičku a pohľadávku považovali za neplatnú. Žalovaní splácali žalobcovi konkrétne sumu 1.800,- eur, išlo o nedoplatok za ich byt, B. A. I. E. D. K. E. E.. E., avšak reálne uhradili sumu 900,- eur žalobcovi ako platby za byt a zvyšok 2.800,- eur uskutočnili ako platby pre veriteľa –žalobcu, pritom tvrdili, že tak urobili pod tlakom, aby neprišli o byt, pretože v tom období prebiehala dobrovoľná dražba. Bolo covidové obdobie a žalovaní boli v zahraničí, nemohli prísť na Slovensko. Zamestnankyňa žalobcu im mala posilať výhražné emaily a upomienky, preto nezaplatili len sumu 900,- eur, ale celkovo sumu 1.800,- eur, z toho 900,- L. D. M. G. G. E. E. za ich byt. V konaní sp.zn. 11C/26/2021 o určenie neexistencie záložného práva na nehnuteľnosti žalovaných bolo v žalobe žalovaným vyhovené rozsudkom zo dňa 29. novembra 2023. Súd doručil, že neviazne záložné právo a ako predbežnú otázku riešil neplatnosť zmluvy o pôžičke, ktorú vyhodnotil ako neplatnú. V danom prípade predmet sporu 500,- eur zanikol započítaním platieb, ktoré žalovaní uhradili žalobcovi dňa 29. apríla 2020 sumu 150,- eur, 26. mája 2020 sumu 150,- eur a 29. júna 2020 sumu 150,- eur a tiež 30. júla 2020 sumu 150,- eur. Žalovaní tvrdili, že sa nemôže jednať o platby zo zmluvy o pôžičke.

19. Žalovaný v 1. rade potvrdil, že žalobca mu poslal na účet 500,- eur, N. E. K. K. H. E. E.. E.. Okrem toho zaplatil ďalších 500,- L. H. O. D. E. E.. E., aby neprebehla dobrovoľná dražba. So žalobcom sa ústne dohodli, že tých 500,-eur čo im poslal na účet bude predmetom splácania s tým, že po vybavení osobného bankrotu mali obaja platiť žalobcovi po 75,- eur z tých 500,- eur mesačne. Zamestnanci žalobcu im oznámili najprv účet na firmu žalobcu - H. B. E., potom poslali iný účet, na ktorý mali uhrádzať. Išlo už o účet žalobcu. Žalovaní tvrdili, že žalobcovi vrátili už celkom 1.800,- eur a v tejto sume je aj suma 500,- eur. Žalovaný v 1. rade/ priznal, že s ním pred notárom podpísal notársku zápisnicu, v ktorej uznal dlh voči žalobcovi ako veriteľovi z titulu pôžičky vo výške 6.000,- eur, ale tvrdil, že to malo byť akože im žalobca dal pôžičku, aby im vybavil exekútora, lebo vtedy chceli riešiť svoju situáciu s manželkou osobným bankrotom a tam bolo potrebné, že musia mať na seba aspoň jednu exekúciu. Priznal, že poslal žalobcovi email, v ktorom uviedol, že túto pôžičku vo výške 6.000,- eur bude splácať žalobcovi v mesačných splátkach on vo výške 75,- eur a jeho manželka žalovaná v 2. rade taktiež mesačne vo výške 75,- eur. Uviedol, že email poslal preto, že pani K. im posielala výhražné emaily, že byt pôjde do dražby, ak nezačnú splácať.

20. Žalovaná uviedla, že po vzájomnej dohode medzi nimi a žalobcom žalobca poslal na účet 500,- eur, čo malo byť za dlžné za vodu, za byt, potom okrem toho poslal ďalších 500,- eur, G. N. D. K. E. E.. E. dosiahol 2.000,- L. E. E. mohol vykonať dobrovoľnú dražbu bytu na úhradu tohto dlhu. Pôžičku v sume 6.000,- eur im žalobca nepožičal. Potvrdila, že išli k notárovi, kde uznali pôžičku, ale to bolo len z dôvodu, že im to navrhol žalobca, aby mohli vyhlásiť osobný bankrot a poriešiť svoju finančnú situáciu a zachrániť svoj byt. Žalobcovi mali vrátiť v splátkach cez účet celkom 1.800,- eur a z tejto sumy 1.800,- eur bola aj suma 500,- eur, ktorá je predmetom tohto súdneho konania. B. A. P. Q. E. R. A. K. H. D. F. E. E. vo výške 3.000,- eur. Tento dlh už majú mať vyplatený. Dlž na byte vo výške 2.646,48 L. E. E. E.. E. tak, že žalobca im na účet poslal sumu 500,- eur, ďalších 500,- L. F. G. H. S. E. E.. E. N. P. K. F. E. E.. E. mal vyplatiť pán G..

21. Žalobca vyzýval žalovaných na vydanie bezdôvodného obohatenia na základe výziev zo dňa 08.07.2021 v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Výzvy boli žalobcovi vrátené späť s poznámkou, že zásielka je neprevzatá v odbernej lehote.

22. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca dlh žalovaných vo výške 500,- eur uhradil dňa 23.08.2019 F. H. S. E. E.. Výška dlhu na byte žalovaných v sume 2.646,48 L. D. E. E. E. oznámená emailom zamestnankyni spol. H. B. E. pani K. dňa 15.08.2019. Z predloženej histórie platieb vyplýva, že žalovaní uhradili žalobcovi dňa 29. apríla 2002 sumu 150,- eur, 26. mája 2002 sumu 150,- eur, 29. júna 2020 sumu 150,- eur a ešte 30. júla 2020 sumu 150,-eur.

23. Žalobca podal na príslušný súd návrh na zrušenie oddĺženia dlžníkov - žalovaných pre nepoctivý zámer, pretože z ich strany podľa žalobcu inštitút oddĺženia bol zneužitý.

24. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX evidovaného T. S. E., obec E., katastrálne územie E. mal súd za preukázané, že žalovaní sú vlastníci bytu č.XX, nachádzajúcom sa vo vchode č. X. H. X. p, bytového domu na C. I. F. E., E.. J. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcely reg. „U.“, G. J.: XXXX/XXX, o výmere 473 m², spoluvlastnícky podiel 1/1.

25. Upovedomením o zastavení exekúcie zo dňa 23.07.2019 súdny exekútor zastavil exekúciu vedenú proti povinným- žalovaným vedenú v prospech oprávneného spol. H. B. E.M..o, a to z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinných - žalovaných.

26. Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné medzi tými istými stranami konania súd zistil, že rozsudkom zo dňa 29.11.2023, sp.zn.11C/26/2021 (rozsudok na čl.220 a nasl. - žaloba, dôkazy a iné), ktorý po podanom odvolaní je na Krajskom súde v Prešove, súd prvej inštancie vyhovel žalobe manželov B. proti žalovanému Prvotriedna starostlivosť a určil, že na ich nehnuteľnosti - byt J.XX neviazne záložné právo v prospech žalovaného, na základe zmluvy o zriadení záložného práva z 31.01.2019. Zo spisu a rozsudku vyplýva, že záložné právo bolo zriadené na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke 6000-eur, ktorú mal poskytnúť pôvodný veriteľ A. A. B.. Zmluva bola súdom v rámci predbežnej otázky posúdená ako absolútne neplatná a žalobe žalobcov - dlžníkov súd vyhovel, ako je uvedené vyššie.

27. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením čl. 8 C.s.p., ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania. Dokazovanie v občianskom procesnom práve je v sporovom konaní založené na prejednávanej zásade, ktorá je vyjadrená v ustanovení § čl. 8 C.s.p. Sporové konanie ovládané touto zásadou je chápané tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy je vecou účastníkov. Zistený skutkový stav je tak predovšetkým výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Aby mohol žalobca v sporovom konaní uspieť, musí k svojim skutkovým tvrdeniam navrhnuť také dôkazy, z ktorých by súd mohol po ich vykonaní a zhodnotení dospieť k záveru, že žalobca má právo, ktorého uspokojenia sa vo veci domáha. Pri zisťovaní skutkového stavu, súd v zásade vždy vychádza len z tých dôkazov, ktoré boli na návrh strán sporu vykonané. Ak žalobca potrebné dôkazy nepredloží, znamená to, že neunesol dôkazné bremeno. V súlade s čl. 6 ods. 1 CSP, čl. 8 CSP, pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t. j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávných skutočnostiach a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana. Povinnosťou súdu je v prejednávanych prípadoch postupovať v súlade so zásadou spravodlivosti. Pri rozhodovaní je nevyhnutnosťou rešpektovanie základných princípov Civilného sporového poriadku o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (sp. zn. I ÚS 50/04).

28. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky.

29. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie tak ako to uviedol v bode 33 svojho odôvodnenia, že do ukončenia dokazovania žalobca nepreukázal svoje tvrdenia na rozdiel od žalovaných, ktorí preukázali svoju obranu. Predmetom konania bola skutočne žaloba žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 500,- eur, ktoré vzniklo tým, že žalobca za žalovaných zaplatil dlh na ich byte vo výške 500,- L. F. K. E. E., to znamená správcu bytového domu čím sa ponížil dlh žalovaných. Táto skutočnosť medzi stranami nebola sporná. Žalovaní sa bránili tým, že uvedený dlh žalobcovi posplácali v splátkach. Žalobca sa bránil tým, že nepopiera uverejnené splátky doložené

žalovanými v súdnom spise a výpismi z účtu, ale tvrdil, že sa jednalo o splátky pôžičky, ktorú mal uzavretú so žalovanými vo výške 6.000,- eur. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaní uniesli bremeno tvrdenia ako aj svoju procesnú obranu a preukázali, že žalovanú sumu v tomto konaní vo výške 500,- eur z titulu bezdôvodného obohatenia poslácali žalobcovi priamo na jeho účet, čo je doložené do súdneho spisu tak ako to uvádzajú žalovaní, a to 29.04.2020, 26.05.2020, 29.06.2020 a 30.07.2020 stále po 150,- eur, teda spolu 600,- eur. Žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že sa jednalo o splátky pôžičky, ktorú mal poskytnúť žalovaným vo výške 6.000,- eur. Preto zamietnutie žaloby považuje odvolací súd za vecne správne.

30. Možno prisvedčiť žalobcovi, že súd prvej inštancie poukazuje na výsledky konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 11C/26/2021, kde bol vydaný prvoinštančný rozsudok dňa 29.11.2023, pričom táto vec nebola ešte právoplatne skončená. To však nič nemení na správnom závere súdu prvej inštancie, keď žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaní preukázali, že dlžnú sumu zaplatili.

31. Správne výrok I. zodpovedá aj správny výrok II. o nároku na náhradu trov konania. Žalobca bol pri uplatňovaní nároku, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie neúspešný, preto patrí v plnom rozsahu náhrada trov konania úspešným žalovaným tak ako to uviedol súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia v bode 34 až 35.

32. Správne rozhodol súd prvej inštancie aj vo výroku III., keď návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie uvedené v bode 36 rozsudku súdu prvej inštancie.

33. Pretože odvolací súd v konaní pred súdom prvej inštancie a pri odvolacom prieskume nezistil naplnenie odvolacích dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP tak ako to namietal žalobca vo svojom odvolaní, postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalovaným priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa ust. § 257 CSP. Takéto dôvody stranami neboli ani tvrdené ani preukazované.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).